

32004R0021

9.1.2004

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

L 5/8

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 21/2004 НА СЪВЕТА

от 17 декември 2003 година

за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехнически проверки, приложими във вътрешнообщностната търговия с определени живи животни и животински продукти с оглед реализацията на вътрешния пазар ⁽³⁾, животните за вътрешнообщностна търговия трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с изискванията на правилата на Общността и да бъдат регистрирани по такъв начин, че първоначалното или транзитното стопанство, център или организация да могат да бъдат проследени. Тези системи за регистрация и идентификация трябваше да обхванат движението на животни на територията на всяка от държавите-членки до 1 януари 1993 година.
- (2) Член 14 от Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за определяне на принципите за управление на организацията на ветеринарни проверки на животни, влизащи в Общността от трети страни, и изменяща и допълваща Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО ⁽⁴⁾ декларира, че идентификацията и регистрацията, предвидени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО, трябва да бъдат направени след като са били извършени ветеринарни проверки, с изключение на животни за клане и регистрираните еднокопитни.
- (3) Правилата относно идентификацията и регистрацията на животни от рода на овцете и козите бяха установени в Директива 92/102/ЕИО ⁽⁵⁾. По отношение на животните от рода на овцете и козите, опитът, и по-специално кризата с болестта шап, показва, че прилагането на Директива

92/102/ЕИО не е довело до задоволителни резултати и се нуждае от подобрене. Ето защо е необходимо да се установят по-строги и точни правила, както бе направено за животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) ⁽⁶⁾.

- (4) От структурата на законодателството на Общността, и по-специално от Регламент (ЕО) № 1760/2000, следва, че общите понятия за животновъд и стопанство не важат за ветеринарните кабинети или клиники. Обхватът на тези понятия трябва да се дефинира по-ясно, за да стане законодателството по-разбираемо.
- (5) Директива 92/102/ЕИО следва да се измени и допълни така, че да указва ясно, че животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) вече са изключени от нейния обхват и по същия начин да изключи животни от рода на овцете и козите.
- (6) Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, засягащи търговията в Общността с говеда и свине ⁽⁷⁾ следва също да бъде изменена и допълнена с оглед осъвременяване на посочените там препратки към разпоредбите в законодателството на Общността относно идентификацията на посочените животински видове.
- (7) През 1998 г. Комисията предприе широкомащабен проект за електронна идентификация на животни (IDEA) и окончателният доклад бе завършен на 30 април 2002 г. Този проект показва, че би могло да се постигне значително подобрене в системите за идентификация на животни от рода на овцете и козите чрез използването на електронни идентификатори за такива животни, при условие, че бъдат изпълнени определени условия, засягащи съпътстващите мерки.
- (8) Технологиата за електронна идентификация на животни от рода на овцете и козите е достатъчно разработена, за да може да бъде приложена. По-нататъшното разработване на прилагачи мерки, необходими за правилното въвеждане на системата за електронна идентификация в цялата Общност, като вземе предвид ефективна система за идентификация и регистрация, която позволява бъдещо развитие в областта на прилагането на електронна идентификация в цялата Общност, би трябвало да позволи индивидуалната идентификация на животните и стопанството, в което са родени.

(1) Становище от 17 декември 2003 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

(2) ОВ С 208, 3.9.2003 г., стр. 32.

(3) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 2002/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 315, 19.11.2002 г., стр. 14).

(4) ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 16, 22.1.1996 г., стр. 3).

(5) ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 32. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

(6) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.

(7) ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1226/2002 на Комисията (ОВ L 179, 9.7.2002 г., стр. 13).

- (9) За да бъдат взети предвид бъдещите разработки в областта на електронната идентификация на животни от рода на овцете и козите и, по-специално опитът, придобит от приложението им, Комисията предоставя на Съвета доклад относно възможните приложения на електронната идентификационна система в цялата Общност, както и изготвя необходимите предложения.
- (10) Комисията, по-специално с оглед на разработките, проведени от нейния Съвместен изследователски център, също така представя подробни технически указания, дефиниции и процедури за техническите параметри на идентификаторите и отчитащите уреди, тестови процедури, критерии за приемане и образец за сертификат на одобрени тестови лаборатории, осигуряването на подходящи идентификатори и отчитащите уреди, приложението на идентификаторите, тяхното отчитане и възстановяване, кодификация на идентификаторите, обща терминология, речник на данните и комуникационни стандарти.
- (11) В държавите-членки със сравнително малък брой животни от рода на овцете и козите въвеждането на система за електронна идентификация може и да не е оправдано; следователно, препоръчително е да се разреши тези държави-членки да въведат системата по избор. Трябва да бъде приета и разпоредба за бърза процедура, която да коригира демографските прагове, под които електронната идентификация може да бъде по избор.
- (12) За да е възможно да се проследи движението на животни от рода на овцете и козите, животните трябва да бъдат правилно идентифицирани и движението им да може да бъде следено.
- (13) Необходимо е животновъдите да поддържат актуална информация за животните в техните стопанства. Минималната изисквана информация следва да бъде единна за цялата Общност.
- (14) Всяка държава-членка създава централен регистър, включващ актуален списък на всички животновъди, които са предмет на изискванията на настоящия регламент и които осъществяват такава дейност на територията ѝ, като ще съдържа минималната информация, единна за цялата Общност.
- (15) С цел бързо и точно проследяване на животните, всяка държава-членка създава компютърна база данни, в която са включени всички стопанства на територията ѝ, както и движението на животните.
- (16) Естеството на средствата за идентификация се определя на база Общност.
- (17) Лицата, занимаващи се с търговия на животни, водят отчети за сделките с тях и компетентният орган има достъп до тези документи при поискване.
- (18) За да се гарантира, че настоящият регламент се прилага правилно, е необходимо да се подсигури бърза и ефективна обмяна на информация между държавите-членки относно средствата за идентификация и свързаните документи. Разпоредбите на Общността, отнасящи се до това, са приети с Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. за взаимното сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството за митниците и земеделието ⁽¹⁾, и с Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. за взаимно сътрудничество между административните власти на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, което да осигури правилното прилагане на законодателството в областта на ветеринарномедицинската дейност и зоотехниката ⁽²⁾.
- (19) С оглед да се гарантира надеждността на споразуменията, предвидени в настоящия регламент, е необходимо държавите-членки да приложат подходящи и адекватни мерки за контрол, без да се засяга Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности ⁽³⁾.
- (20) За да бъде взета предвид системата, установена с настоящия регламент за отпускане на определени средства за подпомагане съгласно Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г. относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители ⁽⁴⁾, посоченият регламент следва да бъде изменен и допълнен съответно.
- (21) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за уреждане на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁵⁾.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Всяка държава-членка създава система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.

⁽³⁾ ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 23.

⁽⁴⁾ ОВ L 270, 21.10.2003 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

2. Настоящият регламент се прилага без да се засягат правилата на Общността, които могат да бъдат създадени с цел унищожаване на болести или за целите на контрола, и без да се засяга Директива 91/496/ЕИО и Регламент (ЕО) № 1782/2003.

Член 2

За целта на настоящия регламент:

- а) „животно“ означава всяко животно от рода на овцете или козите;
- б) „стопанство“ означава всяко предприятие, всяка структура, или в случай на пасищно животновъдство, всяка среда, в която се държат, отглеждат или третират животни постоянно или временно, с изключение на ветеринарни кабинети или клиники;
- в) „животновъд“ означава всяко физическо или юридическо лице, което носи отговорност за животните, дори и временно, с изключение на ветеринарни кабинети или клиники;
- г) „компетентен орган“ означава централният орган или органи в дадена държава-членка, които са отговорни или на които е поверено провеждането на ветеринарни проверки и прилагането на настоящия регламент, или, в случай на контрол на премията, органът, на който е поверено прилагането на Регламент (ЕО) № 1782/2003;
- д) „вътрешнообщностна търговия“ означава търговия по смисъла на член 2, параграф 6 от Директива 91/68/ЕИО ⁽¹⁾.

Член 3

1. Системата за идентификация и регистрация на животни включва следните елементи:

- а) средства за идентификация с цел идентифициране на всяко животно;
- б) актуални регистри, които да се поддържат във всяко стопанство;
- в) документи за движение на животните;
- г) централен регистър или компютърна база данни.

2. Комисията и компетентният орган на съответната държава-членка имат достъп до цялата информация, която е предмет на настоящия регламент. Държавите-членки и Комисията взимат необходимите мерки, за да осигурят достъп до тази информация на всички заинтересовани страни, включително организации на потребителите, признати от държавата-членка, при условие че са спазени изискванията за защита и поверителност на информацията, предвидени в националното законодателство.

Член 4

1. Всички животни в дадено стопанство, родени след 9 юли 2005 г., се идентифицират в съответствие с параграф 2 в рамките

на период, определен от държавата-членка, считано от раждането на животното и при всички положения преди животното да е напуснало стопанството, в което е родено. Този период е не по-дълъг от шест месеца.

Чрез дерогация държавите-членки могат да удължават периода, който, обаче, не може да надхвърля девет месеца за животни, отглеждани при екстензивно или пасищно животновъдство. Съответните държави-членки информират Комисията за предоставената дерогация. Ако е необходимо, могат да бъдат приети правила за прилагане в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. а) Животните се идентифицират първо чрез средствата за идентификация, които отговарят на изискванията от раздел А.1 до А.3 от приложението към настоящия регламент, и

б) второ, чрез средствата за идентификация, одобрени от компетентния орган и отговарящи на техническите характеристики, изброени в раздел А.4 от приложението към настоящия регламент.

в) Въпреки това, до датата, посочена в член 9, параграф 3, второто средство за идентификация може да бъде заменено от системата, посочена в раздел А.5 на приложението към настоящия регламент, освен в случаите на животни, включени във вътрешнообщностната търговия.

г) Държавите-членки, които въвеждат системата, посочена в буква в), искат нейното одобрение от Комисията съгласно процедурата, предвидена в член 13, параграф 2. За целта Комисията проверява документацията, предоставена от държавите-членки, и извършва необходимите проверки за оценка на системата. Когато тези проверки приключат, Комисията, в рамките на 90 дни от получаването на молбата за одобрение, предава на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните доклад заедно с проект за подходящи мерки.

3. Въпреки това, за животни, предназначени за клане преди навършване на 12-месечна възраст и които не са предназначени нито за вътрешнообщностна търговия, нито за износ за трети държави, идентификационният метод, описан в раздел А.7 от приложението към настоящия регламент, може да бъде разрешен от компетентния орган като алтернатива на средствата за идентификация, посочени в параграф 2.

4. Всяко животно, внесено от трета страна, което след 9 юли 2005 г., е подложено на проверките, установени в Директива 91/496/ЕИО, и което ще остане на територията на Общността, се идентифицира в съответствие с параграф 2 в стопанството по местоназначение, което отглежда живи животни, в рамките на период, определен от държавата-членка, но не по-дълъг от 14 дни след като е преминало тези проверки, и при всички положения преди напускане на стопанството.

Първоначалната идентификация, осъществена от третата страна, се записва в регистъра на стопанството, предвиден в член 5, заедно с идентификационния код, който му е даден от държавата-членка на местоназначението.

⁽¹⁾ ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.

Въпреки това, идентификацията, предвидена в параграф 1, не е необходима за животно, предназначено за клане, ако животното е транспортирано директно от граничния ветеринарно-медицински контролен пункт до кланица, разположена в държавата-членка, където се осъществяват проверките, посочени в първата алинея, и животното бива заклано до пет работни дни от преминаването през тези проверки.

5. Всяко животно, произхождащо от друга държава-членка, запазва първоначалната си идентификация.

6. Нито едно средство за идентификация не може да бъде премахнато или заменено без разрешението на компетентния орган. Там, където средство за идентифициране е станало неясно или е изгубено, се поставя заместител със същия код, колкото е възможно най-бързо, в съответствие с разпоредбите на настоящия член. В допълнение към кода и за разлика от него, заместителят може да носи знак с видоизменения номер на заместителя.

Въпреки това, компетентният орган може, под свой контрол, да разреши заместващите средства за идентифициране да носят различен код, при условие, че не се прави компромис с целта за проследяемост, особено в случай на животни, идентифицирани в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

7. Средствата за идентификация се предоставят на стопанствата, разпределят се и се поставят на животните по начин, определен от компетентния орган.

8. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на средствата и метода за идентификация, използвани на тяхната територия.

9. До датата, посочена в член 9, параграф 3, държавите-членки, които по желание са въвели електронна идентификация в съответствие с разпоредбите на раздел А.4 и А.6 от приложението към настоящия регламент, трябва да гарантират, че индивидуалният номер за електронна идентификация и характеристиките на използваните средства са посочени в съответния сертификат, съобразно Директива 91/68/ЕИО, придружаващ животните, които са обект на вътрешнообщиностна търговия.

Член 5

1. Всеки животновъд, с изключение на превозвача, трябва да поддържа актуален регистър, съдържащ най-малко информацията, посочена в раздел Б от приложението към настоящия регламент.

2. Държавите-членки могат да изискват животновъдите да включат допълнителна информация в регистъра, посочен в параграф 1, в допълнение на информацията, изброена в раздел Б от приложението към настоящия регламент.

3. Регистърът е във формат, одобрен от компетентния орган, поддържа се на ръка или в компютърна форма, и по всяко време при поискване е на разположение в стопанството и на компетентния орган, за минимален период, определен от компетентния орган, но за не по-малко от три години.

4. Чрез дерогация от параграф 1, регистърът с информацията, изисквана в раздел Б от приложението към настоящия регламент,

се поддържа по избор във всяка държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, която съдържа тази информация.

5. При поискване всеки животновъд предоставя на компетентния орган цялата информация относно произхода, идентификацията и, където е възможно, местоназначението на животните, които животновъдът е притежавал, отглеждал, транспортирал, продавал или заклал през последните три години.

6. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на стопанския регистър, използван на тяхната територия, а където е приложимо и направената дерогация от разпоредбите в параграф 1.

Член 6

1. Считано от 9 юли 2005 г. всеки път, когато дадено животно бива придвижвано на национална територия между две отделни стопанства, то е придружено от документ за движение, на базата на модел, съставен от компетентния орган, и съдържащ най-малко информацията, изброена в раздел В от приложението към настоящия регламент, който е попълнен от животновъда, ако компетентният орган не го е попълнил.

2. Държавите-членки могат да включват допълнителна информация, освен тази, която се съдържа в раздел В от приложението към настоящия регламент, относно документа за движение, предвиден в параграф 1, или да изискват такава информация да бъде включена.

3. Животновъдът в стопанството по местоназначение пази документа за движение в продължение на минимален период, определен от компетентния орган, но не по-малко от три години. При поискване той предоставя на компетентния орган копие от него.

4. Чрез дерогация от параграф 1, документът за движение не е задължителен в държава-членка, в която функционира централизирана компютърна база данни, съдържаща минималната информация, изисквана в раздел В от приложението към настоящия регламент, с изключение на подписа на животновъда.

5. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията модела на документа за движение, използван на тяхната територия, а, когато е приложима, и дерогацията, посочена в параграф 4.

Член 7

1. Държавите-членки гарантират, че компетентният орган има централен регистър на всички стопанства, свързани с животновъди на тяхната територия, с изключение на превозвачи.

2. Регистърът включва идентификационния код на стопанството или, ако е одобрено от компетентния орган, този на животновъда, без превозвача, дейността на животновъда, вида на продукцията (месо или мляко) и отглежданите видове. Ако животновъдът отглежда животни постоянно, той прави опис на отглежданите животни на равни интервали от време, определени от компетентния орган на държавата-членка, но най-малко един път годишно.

3. Дадено стопанство остава вписано в централния регистър за три последователни години, след като не е имало животни. Считано от 9 юли 2005 г. регистърът се включва в компютърната база данни, посочена в член 8, параграф 1.

Член 8

1. Считано от 9 юли 2005 г. компетентният орган на всяка държава-членка създава компютърна база данни в съответствие с раздел Д.1 от приложението към настоящия регламент.

2. Всеки животновъд, с изключение на превозвача, в рамките на 30 дни за информация, свързана със животновъда или със стопанството, и в рамките на седем дни за информация, свързана с движението на животни, предоставя на компетентния орган:

- а) информацията за включване в централния регистър и резултата от описа, посочен в член 7, параграф 2 и изискваната информация за създаването на базата данни, посочена в параграф 1;
- б) в държавите-членки, прилагаша дерогацията, предвидена в член 6, параграф 4, при всяко превозване на животно подробностите за движението, както е посочено в документа за движение по член 6.

3. При желание, компетентният орган на всяка държава-членка може да създаде компютърна база данни, съдържаща най-малко информацията, изброена в раздел Д.2 от приложението към настоящия регламент.

4. Държавите-членки могат да включат в компютърната база данни, посочена в параграфи 1 и 3, още информация в допълнение на информацията, изброена в раздели Д.1 и Д.2 от приложението към настоящия регламент.

5. Считано от 1 януари 2008 г. базата данни, посочена в параграф 3, е задължителна.

Член 9

1. Насоките и процедурите за прилагането на електронната идентификация се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

2. Решенията, посочени в параграф 1, се приемат с цел да се подобри приложението на общата електронна идентификация.

3. Считано от 1 януари 2008 г. електронната идентификация съгласно указанията, посочени в параграф 1, и в съответствие със свързаните разпоредби в раздел А от приложението към настоящия регламент, става задължителна за всички животни.

Въпреки това, държавите-членки, в които общият брой на животни от рода на овцете и козите е 600000 или по-малко, могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни, които не са обект на вътрешнообщностна търговия.

Държавите-членки, в които общият брой на животни от рода на козите е 160000 или по-малко, също могат да направят тази електронна идентификация незадължителна за животни от рода на козите, които не са обект на вътрешнообщностната търговия.

4. До 30 юни 2006 г. Комисията предава на Съвета доклад относно приложението на системата за електронна идентификация, придружена от подходящи предложения, за които Комисията гласува чрез квалифицирано мнозинство, като потвърждава или изменя, ако е необходимо, датата, посочена в параграф 3, и актуализира, ако е необходимо, техническите аспекти, свързани с приложението на електронна идентификация.

Член 10

1. Измененията на приложенията и мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

Тези мерки по-специално засягат:

- а) минималното ниво на проверките, които следва да бъдат направени;
- б) прилагането на административни наказания;
- в) необходимите преходни разпоредби за началния период на системата.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2, следните данни могат да бъдат актуализирани:

- а) крайните срокове за осигуряване на информацията, посочени в член 8, параграф 2;
- б) демографските прагове за добитък, посочени в член 9, параграф 3, втора и трета алинея.

Член 11

1. Държавите-членки съобщават една на друга и на Комисията самоличността на компетентния орган, който е отговорен за осигуряване на съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

2. Държавите-членки трябва да гарантират, че всяко лице, което отговаря за идентификацията и регистрацията на животни, е получило инструкция и указание относно свързаните разпоредби в приложението към настоящия регламент, и че съществуват подходящи курсове за обучение.

Член 12

1. Държавите-членки взимат всички необходими мерки, за да обезпечат съответствие с разпоредбите на настоящия регламент. Предвидените проверки не засягат каквито и да е проверки, които Комисията може да осъществява в съответствие с разпоредбите на член 9 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95.

2. Държавите-членки установяват правилата относно наказания, които се прилагат за нарушения на настоящия регламент, и вземат всички мерки, които са необходими, за да обезпечат тяхното прилагане. Предвидените наказания трябва да бъдат ефективни, съразмерни и разубеждаващи.

3. Експертите от Комисията, заедно с компетентните органи:
- проверяват дали държавите-членки се съобразяват с изискванията на настоящия регламент;
 - ако е необходимо, правят проверки на място, за да гарантират, че проверките, предвидени в параграф 1, се осъществяват в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

4. Държава-членка, на чиято територия се провежда проверка на място, осигурява на експертите от Комисията каквато и да е помощ, от която имат нужда при изпълнение на техните задачи.

Резултатът от проведените проверки трябва да бъде обсъден с компетентния орган на дадената държава-членка преди да бъде изготвен и разпространен окончателният доклад.

5. Когато Комисията сметне, че резултатът от проверките оправдава това, тя преразглежда ситуацията в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, посочен в член 13, параграф 1. Тя може да приеме необходимите решения в съответствие с процедурата, посочена в член 13, параграф 2.

6. Комисията наблюдава развитието на ситуацията. С оглед на развитието и в съответствие с процедурата по член 13, параграф 2, тя може да измени или отмени решенията, посочени в параграф 5.

7. Подробни правила за приложението на настоящия член се приемат, при необходимост, в съответствие с процедурата по член 13, параграф 2.

Член 13

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

2. В случаите, когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 14

Регламент (ЕИО) № 1782/2003 се изменя, както следва:

1. член 18, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. В случай на прилагане на членове 67, 68, 69, 70 и 71, интегрираната система включва система за идентификация и регистрация на животни, изградена от една страна в съответствие с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно системата за идентификация и регистрация на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД) и етикетиранието на говеждо месо и на продукти от говеждо месо ^(*), а от друга страна с Регламент (ЕО)

№ 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите ^(**).

^(*) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.

^(**) ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.“

2. в член 25, параграф 2, втората алинея се заменя със следния текст:

„Тези системи, и особено системата за идентификация и регистрация на животни, създадена в съответствие с Директива 92/102/ЕИО, Регламент (ЕО) № 1760/2000 и Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1782/2003, трябва да са съвместими, по смисъла на член 26 от настоящия регламент, с интегрираната система.“;

3. член 115, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. След влизането в сила на Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1782/2003, за да бъде квалифицирано за премия, животното бива идентифицирано и регистрирано в съответствие с тези правила.“;

4. следната точка 8а се добавя към раздел А от приложение III:

„8а.	Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите, и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО (ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8).	Членове 3, 4, и 5“
------	--	--------------------

Член 15

Директива 92/102/ЕИО се изменя, както следва:

1. член 2, буква а) се заменя със следния текст:

„а) животно означава всяко животно от видовете, посочени в Директива 64/432/ЕИО ^(*), различно от животно от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).

^(*) ОВ № 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.“

2. член 3, параграф 2 се заменя със следния текст:

„На държавите-членки може да бъде разрешено съгласно процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, да изключват от списъка в параграф 1, буква а), физически лица, които отглеждат само едно прасе, предназначено за лична употреба или консумация, или да вземат предвид определени обстоятелства при условие, че това животно е подложено на контролните мерки, посочени в тази директива, преди каквото и да е движение.“;

⁽¹⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

3. член 4 се изменя и допълва със следния текст:

- а) параграф 1, буква а) се изменя и допълва, както следва:
- в първата алинея думите „едър рогат добитък (ЕРД) или“ се заличават,
 - във втората алинея думите „от всички раждания, смъртни случаи и движения“ се заместват от „от движения“,
 - четвъртата алинея се заличава;
- б) параграф 1, буква б) се заличава;
- в) параграф 3, буква б), първа алинея се заменя със следния текст:
- „всеки животновъд, чиито животни са с местоназначение или идват от пазара или събирателен център, предоставя документ, съдържащ подробности за въпросните животни, на обслужващото лице на пазара или в събирателния център, което временно е животновъд.“;

4. член 5 се изменя и допълва, както следва:

- а) параграф 2 се заличава;
- б) параграф 3 се изменя и допълва, както следва:
- в първата алинея думите „с изключение на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД)“ се заличават,
 - втората алинея се заменя от следния текст:
- „Държавите-членки могат, в очакване на решението, предвидено в член 10 от настоящата директива и чрез

дерогация от член 3, параграф 1, буква в), втора алинея от Директива 90/425/ЕИО, да прилагат техни национални системи за всички движения на животни на тяхна територия. Тези системи трябва да позволяват идентификацията на стопанството, от което идват животните и на стопанството, в което са били родени. Държавите-членки уведомяват Комисията за системите, които възнамеряват да въведат за тази цел, считано от 1 юли 1993 г. за прасета. В съответствие с процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, може да бъде поискано дадената държава-членка да направи промени в системата си, ако не изпълнява горепосоченото изискване.“

— четвъртата алинея се заличава;

в) параграф 4 се заличава;

5. член 11, параграф 1, първото и третото тире се заличават.

Член 16

Член 3, параграф 2, буква г) от Директива 64/432/ЕИО се заменя със следния текст:

„г) се идентифицира в съответствие с разпоредбите на Директива 92/102/ЕИО, в случай на свине, и в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1760/2000, в случай на животни от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).“

Член 17

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Членове 14, 15 и 16 се прилагат от 9 юли 2005 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 17 декември 2003 година.

За Съвета
Председател
G. ALEMANNO

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. Средства за идентификация

1. Ушните марки трябва да бъдат поставени така, че да бъдат лесно видими от разстояние.
2. Ушните марки и другите средства за идентификация трябва да съдържат следните елементи:
 - първите знаци идентифицират държавата-членка, в която се намира стопанството, където животното е идентифицирано първоначално. За тази цел се използва двубуквен или трицифрен код на страната ⁽¹⁾ в съответствие с ISO 3166,
 - след кода на страната следва индивидуален код, съдържащ не повече от 13 цифри.

В допълнение на информацията, предвидена в този параграф, компетентните органи на държавите-членки могат да одобрят баркод и прибавянето на допълнителна информация от животновъда, при условие че четливостта на идентификационния номер не се нарушава.
3. Първото средство за идентификация, посочено в член 4, параграф 2, буква а), представлява ушната марка, одобрена от компетентния орган, поставена на едното ухо и изработена от неразграждащ се материал, устойчив на пипане, лесно четлива през целия живот на животното и направена така, че да се поставя на животното, без да му причинява болка или вреда. Ушната марка може да не се използва отново, а надписите, предвидени в точка 2, трябва да не могат да се заличават.
4. Второто средство за идентификация, посочено в член 4, параграф 2), буква б), може да представлява:
 - ушна марка със същите характеристики като посочените в точка 3,
или
 - татуировка, с изключение на животните, които са обект на вътрешнообшностната търговия,
или
 - само в случай на животни от рода на козите, знак на надкопитната става,
или
 - електронен транспондер (електронно устройство, което приема радарен сигнал, идентифицира го и изпраща автоматично отговор на предавателната станция), в съответствие с характеристиките, изброени в точка 6.
5. Системата, посочена в член 4, параграф 2, буква в), изисква идентификацията на животните както по стопанството, така и индивидуално, предвижда процедура за подмяна, когато средствата за идентификация са станали нечетливи или са изгубени, под контрола на компетентния орган и без да прави компромис с проследяемостта между стопанствата, като целта е да се контролират епизоотични болести и да позволява придвижването на животните да бъде проследено в рамките на националната територия.
6. Електронният идентификатор трябва да отговаря на следните технически характеристики:
 - само четящи пасивни транспондери (електронни устройства), използващи HDX- или FDX-B технология, в съответствие с ISO стандарти 11784 и 11785,
 - електронните идентификатори трябва да бъдат четими от четящите устройства, отговарящи на ISO стандарт 11785, и четящи HDX- или FDX-B транспондери (електронни устройства),
 - разстоянието за четене на портативни четящи устройства трябва да бъде минимум 12 см за маркировка на ухото и минимум 20 см за болусите за преживяне, а за стационарните четящи устройства минимум 50 см както за маркировка на ухото, така и за болусите за преживяне.

(¹) Австрия	AT	040
Белгия	BE	056
Дания	DK	208
Финландия	FI	246
Франция	FR	250
Германия	DE	276
Гърция	EL	300
Ирландия	IE	372
Италия	IT	380
Люксембург	LU	442
Нидерландия	NL	528
Португалия	PT	620
Испания	ES	724
Швеция	SE	752
Обединеното кралство	UK	826.

7. Идентификационният метод, определен в член 4, параграф 3, е както следва:

- животните се идентифицират по поставена ушна марка, одобрена от компетентния орган,
- ушната марка трябва да бъде направена от неразграждащ се материал, устойчив на пипане, лесно четлива и направена така, че да се поставя на животното, без да му причинява болка или вреда. Ушната марка не може да се използва отново и трябва да съдържа надписи, които не могат да се заличават,
- ушната марка трябва да съдържа поне двубуквения код на страната и идентификационния код на стопанството, в което е родено животното.

Държавите-членки, които използват този метод, трябва да информират Комисията и държавите-членки в рамките на Комитета, посочен в член 13, параграф 1. Ако животните, идентифицирани съгласно тази точка, се отглеждат след навършване на 12-месечна възраст или са предназначени за вътрешнообщностна търговия или за износ за трети държави, те трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с точки 1 до 4.

Б. Регистър на стопанството

Регистърът на стопанството трябва да съдържа най-малко следната информация:

1. От 9 юли 2005 г.:

- идентификационният код на стопанството,
- адресът на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското разположение на стопанството,
- вида на продукцията,
- резултатът от последния опис, съгласно член 7, и датата, на която е бил проведен,
- име и адрес на животновъда,
- в случай че животните напускат стопанството, името на превозвача, регистрационният номер на транспортните средства, с които се превозват животните, идентификационният код или името и адреса на стопанството по местоназначение или, в случай, че животните се превозват до кланица, идентификационният код или името на кланицата и датата на заминаване, или дубликат или сертифицирано копие на документа за движение, посочен в член 6,
- в случай, че животните пристигат в стопанството, идентификационният код на стопанството, от което е трансферирано животното, и датата на пристигане,
- информация относно каквато и да е замяна на маркировки или електронни уреди.

2. От определената дата съгласно член 9, параграф 3 за всяко животно, родено след тази дата, се актуализира следната информация:

- идентификационният код на животното,
- годината на раждане и датата на идентификация,
- месецът и годината на смъртта на животното в стопанството,
- расата и, ако е известно, генотипът.

Въпреки това, за животни, идентифицирани в съответствие с точка 7 от раздел А, информацията, посочена в точка 2 от този раздел, трябва да бъде предвидена за всяка партия животни с една и съща идентификация, и трябва да включва броя на животните.

3. Името и подписът на представителя на компетентния орган, който е проверил регистъра, и датата, на която е била извършена проверката.

В. Документ за движение

1. Документът за движение трябва да бъде попълнен от животновъда на базата на образец, съставен от компетентния орган; той трябва да съдържа най-малко следната информация:

- идентификационният код на стопанството,
- името и адреса на животновъда,
- общият брой на превозените животни,
- идентификационният код на стопанството по местоназначение или на следващия животновъд, или, когато животните са превозвани до кланица, идентификационният код или името и местоположението на кланицата, или в случай на преместване към друго пасище, мястото на местоназначението,
- данните, свързани с транспортните средства или с превозвача, включително номера на разрешителното на превозвача,
- датата на тръгване,
- подписът на животновъда.

2. Считано от определената дата съгласно член 9, параграф 3, за животни, идентифицирани в съответствие с раздел А, точки от 1 до 6, освен информацията, посочена в параграф 1 по-горе, документът за движение трябва да съдържа индивидуалния идентификационен код на всяко животно.

Г. Компютърна база данни

1. Компютърната база данни трябва да съдържа най-малко следната информация за всяко стопанство:
 - идентификационният код на стопанството,
 - адресът на стопанството и географските координати или еквивалентна идентификация на географското местоположение на стопанството,
 - името, адреса и дейността на животновъда,
 - видовете животни,
 - вида на продукцията,
 - резултатът от описа на животните, посочен в член 7, параграф 2, и датата, на която е извършен описът,
 - поле за данни, определено за компетентния орган, в което той може да вписва информация относно здравето на животните, например ограничения за движение, статус или друга свързана информация в контекста на програми на Общността или национални програми.
 2. Съгласно член 8, трябва да бъде направено вписване в базата данни за всяко отделно движение на животните. Вписването трябва да обхваща най-малко следната информация:
 - броя на животните, които са превозени,
 - идентификационния код на стопанството на отпътуване,
 - датата на отпътуване,
 - идентификационния код на стопанството по местоназначение,
 - датата на пристигане.
-